

Högt tempo i hörvärd show

Show. Stefan & Kim.
Julкроgshow, Glasklart,
Malmö, premiär 30.11.

► Stefan & Kim är lika förutsägbara som oförutsägbara. Man vet att de kommer hålla högt musiktempo, blanda olika stilar i ett och samma nummer, fingera på en rad kända rocklåtar och klassiska stycken, dra in bluegrassfiol och utlösa en dos lätt-vansinne.

Å andra sidan lönar det sig knappast ens att gissa vilka musikstycken paret ska greppa tag i. Det enda man

kan lita på är att Queen aldrig lämnas utanför.

Det här var min tredje Stefan & Kim-show och jag börjar kunna receptet, du-brister verkar gå igen. Mellansnacket borde vara snarligare och snabbare (om det nu ska snackas), speciellt för att matcha intensiteten i musikmixen. Och Stefan & Kims stora påhittighet och ambition verkar hindra dem från att verkligen ösa på från start till mål genom en låt. Det råkar väl dessutom vara

vad en julfestande krogpublik helst vill ha? I varje nummer sänks nu trycket åtminstone en gång när det ska byta spår/stil/rytm/melodi.

Med de förbehållen är också denna en klart se-hörrvärd show. Paret spelar i år med ryggen mot det jättelika helväggsfönstret, alltså fick publiken se en jätterfäria glida förbi bakom. En bonuseffekt. På scenen står en dågformad bro, som huvudpersonerna gärna joggar upp och ned för, och på toppen av den

sitter den skicklige tredje mannen Mattias Frisk och spelar trummor och keyboards. Runt honom kör Stefan & Kim "Folsom Prison Blues", "It's Raining Men" på svenska, italiensk smörschlagger, ett båttåtpotpurri med bland annat "Boten Anna", John Farnham-hitten "You're The Voice", "Whole Lotta Shakin' Going On", Edith Piaf-hits och som julsång en politisk "Stilla natt" där vi uppmanades ge folk på flykt en fest i stället för ett språkräst. S & K brukar inte tycka att allt måste

vara oförargligt på en julfest.
Stefan Arwidson använder sin kraftfulla röst med bravur i alla genrer och fiolvirtuosen Joakim Strandberg lirar fingertådig vildsint överallt, inte minst när han tar ett "el-gitar solo" på effiol. Mest annorlunda inslaget var definitivt den byxlösa flygelversionen av "Ob-la-di, ob-la-da", där de två inte spelade med Angstrarna. Ett nummer med stråke.

Alexander Agrell